

Sygn. akt II K 41/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Mielecki

Protokolant: st. sekr. M. S.

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2014 r., 4 czerwca 2014 r., 10 września 2014 r., 14 stycznia 2015 r., 11 marca 2015 r., 13 maja 2015 r., 26 czerwca 2015 r.

sprawy karnej

1. W. B. (1)

s. L. i M.,

ur. (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od bliżej nieustalonego dnia miesiąca stycznia 2011 roku do nieustalonego dnia miesiąca lutego 2011 roku w D., woj. (...)

w warunkach ciągu przestępstw, w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu działając wspólnie i w porozumieniu z S. K. (1), W. G. (1) po uprzednim zerwaniu plomby zabezpieczającej naczepę samochodu V. nr rej. (...)UL dokonał kradzieży co najmniej 180 sztuk opon różnych rozmiarów do samochodów osobowych GRUPY G.

o wartości co najmniej 12423,04 zł na szkodę Firmy (...) S.A. D., a w szczególności:

- w bliżej nieustalonym dniu miesiąca stycznia 2011 roku po uprzednim zerwaniu plomby zabezpieczającej naczepę samochodu V. nr rej. (...)UL dokonał kradzieży co najmniej 90 sztuk opon różnych rozmiarów do samochodów osobowych GRUPY G. o bliżej nieustalonej wartości

- w bliżej nieustalonym dniu miesiąca lutego 2011 roku po uprzednim zerwaniu plomby zabezpieczającej naczepę samochodu V. nr rej. (...)UL dokonał kradzieży co najmniej 90 sztuk opon różnych rozmiarów do samochodów osobowych GRUPY G. o bliżej nieustalonej wartości,

tj. o przestępstwo określone w art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk

II. w dniu 29 marca 2011 roku w D., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z S. K. (1) usiłował dokonać kradzieży poprzez włamanie, opon w ilości 90 sztuk o rozmiarach (...) E. oraz 90 sztuk opon o rozmiarze 195/65-R. G. G. o wartości 24.959,70 zł na szkodę Firmy (...) S.A. D., jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie na bramie wyjazdowej z zakładu do kontroli przez pracowników ochrony,

tj. o przestępstwo określone w art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk

2. W. G. (1)

s. J. i E.,

ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od bliżej nieustalonego dnia miesiąca stycznia 2011 roku do nieustalonego dnia miesiąca lutego 2011 roku w D., woj. (...)

w warunkach ciągu przestępstw, w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu działając wspólnie i w porozumieniu z S. K. (1), W. B. (1) wiedząc, że ilość opon na samochodzie jest zawyżona w stosunku do wystawionej dokumentacji wywozowej z TC D. dokonał jego przepuszczenia bez kontroli, a następnie W. B. (1) wspólnie z C. W. (1) po uprzednim zerwaniu plomby zabezpieczającej naczepę samochodu V. nr rej. (...)UL dokonali kradzieży co najmniej 180 sztuk opon różnych rozmiarów do samochodów osobowych GRUPY G.

o wartości co najmniej 12423,04 zł na szkodę Firmy (...) S.A. D., a w szczególności:

- w bliżej nieustalonym dniu miesiąca stycznia 2011 roku wiedząc, że ilość opon na samochodzie jest zawyżona w stosunku do wystawionej dokumentacji wywozowej z TC D., dokonał jego przepuszczenia bez kontroli, a następnie W. B. (1) wspólnie z C. W. (1) po uprzednim zerwaniu plomby zabezpieczającej naczepę samochodu V. nr rej. (...)UL dokonali kradzieży co najmniej 90 sztuk opon różnych rozmiarów do samochodów osobowych GRUPY G. o bliżej nieustalonej wartości

- w bliżej nieustalonym dniu miesiąca lutego 2011 roku wiedząc, że ilość opon na samochodzie jest zawyżona w stosunku do wystawionej dokumentacji wywozowej z TC D. dokonał jego przepuszczenia bez kontroli, a następnie W. B. (1) wspólnie z C. W. (1) po uprzednim zerwaniu plomby zabezpieczającej naczepę samochodu V. nr rej. (...)UL dokonali kradzieży co najmniej 90 sztuk opon różnych rozmiarów do samochodów osobowych GRUPY G. o bliżej nieustalonej wartości,

tj. o przestępstwo określone w art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk

3. S. K. (1)

s. J. i K.,

ur. (...) w D.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od bliżej nieustalonego dnia miesiąca stycznia 2011 roku do nieustalonego dnia miesiąca lutego 2011 roku w D., woj. (...)

w warunkach ciągu przestępstw, w podobny sposób i w krótkich odstępach czasu działając wspólnie i w porozumieniu z W. G. (1), W. B. (1) po uprzednim wydaniu dokumentu potwierdzającego niezgodność stanu opon na samochodzie zaniżył ich ilość, a następnie W. B. (1) wspólnie z C. W. (1) po uprzednim zerwaniu plomby zabezpieczającej naczepę samochodu V. nr rej. (...)UL dokonali kradzieży co najmniej 180 sztuk różnych rozmiarów do samochodów osobowych GRUPY G. o wartości co najmniej 12423,04 zł na szkodę Firmy (...) S.A. D.,

a w szczególności:

- w bliżej nieustalonym dniu miesiąca stycznia 2011 roku po uprzednim wydaniu dokumentu potwierdzającego niezgodność stanu opon na samochodzie zaniżył ich ilość, a następnie W. B. (1) wspólnie z C. W. (1) po uprzednim zerwaniu plomby zabezpieczającej naczepę samochodu V. nr rej. (...)UL dokonali kradzieży co najmniej 90 sztuk opon różnych rozmiarów do samochodów osobowych GRUPY G. o bliżej nieustalonej wartości,

- w bliżej nieustalonym dniu miesiąca lutego 2011 roku po uprzednim wydaniu dokumentu potwierdzającego niezgodność stanu opon na samochodzie zaniżył ich ilość, a następnie W. B. (1) wspólnie z C. W. (1) po uprzednim

zerwaniu plomby zabezpieczającej naczepę samochodu V. nr rej. (...)UL dokonali kradzieży co najmniej 90 sztuk opon różnych rozmiarów do samochodów osobowych GRUPY G. o bliżej nieustalonej wartości,

tj. o przestępstwo określone w art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk

II. w dniu 29 marca 2011 roku w D., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z W. B. (1) usiłował dokonać kradzieży poprzez włamanie, opon w ilości 90 sztuk o rozmiarach (...) E. oraz 90 sztuk opon o rozmiarze 195/65-R. G. G. o wartości 24.959,70 zł na szkodę Firmy (...) S.A. D., zaniżając ich ilość na wystawionych dokumentach, jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie W. B. (1) na bramie wyjazdowej z zakładu do kontroli przez pracowników ochrony,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk

I.

na podstawie art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 kpk **uniewinnia:**

- W. B. (1) od czynu zarzuconego mu w punkcie I aktu oskarżenia,
- W. G. (1) od czynu zarzuconego mu w akcie oskarżenia,
- S. K. (1) od czynu zarzuconego mu w punkcie I aktu oskarżenia;

II.

na podstawie art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 kpk **uniewinnia:**

- W. B. (1) od czynu zarzuconego mu w punkcie II aktu oskarżenia,
- S. K. (1) od czynu zarzuconego mu w punkcie II aktu oskarżenia;

III.

na podstawie art. 230 § 2 kpk **zwraca** TC D. dokumenty znajdujące się w żółtym segregatorze stanowiące załącznik do akt sprawy;

IV.

na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami procesu **obciąża** Skarb Państwa, zaś na mocy art. 632 pkt 2 kpk **zasądza** od Skarbu Państwa na rzecz W. B. (1) kwotę 2500 (dwa tysiące pięćset) złotych, W. G. (1) kwotę (...) (jeden tysiąc czterdzieści cztery) złotych, S. K. (1) (...) (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt cztery) złotych.

Sygn. akt II K 41/14

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 3 lipca 2015r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W 2011r. W. B. (1) pracował jako kierowca w firmie (...) i woził opony z terenu TC D. w D. do centrum logistycznego w T.. W. G. (1) zatrudniony był jako pracownik ochrony na terenie TC D., zaś S. K. (1) oraz K. K. (1) wydawali kierowcom opony z magazynów (...).

W dniu 29.03.2011r. S. K. (1) pracował na zmianie z K. K. (1). S. K. (1) zajmował się w tym dniu przeliczaniem opon na paletach, wprowadzaniem danych do komputera i metkowaniem, natomiast K. K. (1) wózkiem widłowym przywoził

palety z oponami. Po przywiezieniu 8 palet z oponami K. K. (1) pojechał na halę z pustymi paletami. Gdy wrócił zobaczył, iż W. B. (1) nie czekał na niego i odjechał bez dwóch palet opon. W międzyczasie W. B. (1) zabrał plombę, którą miał zakładać S. K. (1) na burty auta, część dokumentacji i odjechał. W. B. (1) pojechał na bramę towarową. Znajdujący się tam pracownik ochrony M. C. wytypował auta W. B. do kontroli i poszedł na wartownię by wezwać na kontrole osobę, która załadowywała towar na auto W. B.. Po stwierdzeniu, iż W. B. nie zabrał wszystkich opon, S. K. zadzwonił do niego i umówili się, iż podjedzie on na 300. S. K. polecił K. K. (1) wózkiem przewieźć dwie palety z oponami na teren 300. Gdy K. K. przyjechał tam z pierwszą paletą W. B. jeszcze nie było. W tym czasie W. B. nie zastosował się do polecenia pracownika ochrony i odjechał z miejsca kontroli na teren zakładu, co spowodowało alarm pracowników ochrony. Gdy K. K. (1) przyjechał z drugą paletą na wskazane miejsce, zobaczył jak W. B. (1) rozpina plandekę na aucie, zobaczył też nadjeżdżające auto ochrony, zastawił drugą paletę z oponami i odjechał. Gdy wrócił do S. K., to zadzwonili pracownicy ochrony z bramy, iż W. B. ma kontrole. S. K. wziął dokumenty i udał się na bramę. Gdy przeliczono liczbę opon na aucie okazało się, iż jest ich za mało, a brakująca liczba opon znajduje się na dowiezionych przez K. K. paletach. O powyższym zdarzeniu pracownicy ochrony nie zawiadamiali policji, a dokumentację z kontroli przekazali administracji TC D.. W 2011r. nie stwierdzono żadnych braków w ilości opon w TC D..

dowód: - wyjaśnienia S. K. (1) k. 72, 75, 372, 454 – 455, 896 – 896,

- wyjaśnienia W. G. (1) k. 80, 83, 481, 896 – 897,

- wyjaśnienia i zeznania K. K. (1) k. 127, 147, 148, 450 – 451, 979 – 980,

- zeznania J. C. 999 – 1000, 633- 634, 266 – 267,

- zeznania J. S. k. 932,

- zeznania D. W. k. 928,

- zeznania K. K. (3) k. 91 – 92, 926 – 928,

- zeznania M. C. k. 98 – 99, 930 – 931,

- zeznania M. W. k. 976 -978,

- zeznania W. W. k. 139 – 140, 978,

- dokumentacja TC D. k. 289 – 292, 316 – 366 oraz znajdująca się w żółtym segregatorze.

Oskarżony W. B. (1) w postępowaniu przygotowawczym kilkakrotnie przesłuchiwany przyznawał się do popełnienia zarzuconych mu czynów

i składał wyjaśnienia obciążające S. K. (1), W. G. (1), K. K. (1), by na końcowym etapie postępowania przygotowawczego wycofać się ze składanych wcześniej wyjaśnień. Na etapie postępowania sądowego oskarżony już konsekwentnie zaprzeczał swemu sprawstwu.

Słuchany po raz pierwszy(k. 52) wskazał, iż zgadał się ze (...), S. K. (1), a o wszystkim wiedział też K. K. (1). Opony ponad stan wydawał S. K. i wypisywał dokumenty na mniejsza liczbę opon niż było na aucie. Nadmiar opon w T. sprzedał C. W. (1), miał zerwać plombę na aucie, czego w T. miano nie zauważyć. Pieniędźmi ze sprzedaży miał dzielić się ze (...) i S. K. (1). Za drugim razem ponownie miał na aucie więcej opon niż w dokumentach i je także sprzedał C. W., za co dostał 7000 złotych. Wskazał, iż nie wie ile opon sprzedał, z otrzymanych pieniędzy 1000 złotych dał (...). Słuchany po raz drugi (k. 65 - 66) przyznał, iż dwa razy wywiózł więcej opon dla C. W., (...) wiedział o wszystkim ale przemykał oko, dostał za to dwa razy po 1000 złotych, opony dla C. W. przewoził na tyle przyczepy, S. K. (1) dwukrotnie zaniżył ilość opon wydanych na auto w dokumentach, a K. K. (1) musiał chyba o wszystkim wiedzieć, była nawet taka sytuacja, że S. K. (1) ładował opony, a w dokumentach ilość opon zaniżył K. K. (1). Następnie w trakcie konfrontacji ze S. K. (1) (k. 72v) potwierdził, iż S. K. dwukrotnie wypisał mniej opon niż było w aucie, te opony sprzedał C. W.,

1000 złotych dał (...), zaś resztą dzielił się ze S. K. (1). Następnie zmienił depozycje wskazując, iż raz dokumentację z zaniżoną liczbą opon wypisał S. K., a raz K. K. (1). Podczas konfrontacji z W. G. (1) (k. 80) wyjaśnił, iż dwukrotnie dał W. G. (1) po 1000 złotych, jak wywoził opony z zakładu to wiedzieli o tym S. G., S. K. (1) i K. K. (1), zaś jakby nie miał z nimi układu to by się bał. W trakcie kolejnego przesłuchania (k. 215) opisał zdarzenie z dnia 29.03.2011r. wskazał, że pracowali wtedy K. K. i S. K., jak był na kontroli to któryś z K. zadzwonił, że brakuje 2 palet, kazał mu jechać na 300, a jak tam przyjechał to były tam dwie palety, zaś wózek widłowy odjeżdżał, nie było tam żadnych dokumentów. Gdy rozpiął plandekę pojawiła się ochrona, załadowali dwie palety i pojechali na kontrolę. Nie wie ile opon było na dwóch paletach, śpieszył się wtedy, nieprawidłowy sposób plombowania auta znał od S. K. lub K. K., oni obaj ładowali mu więcej opon na auto a dokumenty wystawiali na mniej. W. B. (1) wskazał również, iż plomby na jego aucie nie mogły być uszkodzone, a policjant który wcześniej wpisał, iż plomba była uszkodzona źle go zrozumiał. Podczas ostatniego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym (k. 469) W. B. (1) oświadczył, iż nie przyznaje się do popełnienia zarzuconych mu czynów, nie podtrzymuje złożonych wcześniej wyjaśnień i korzysta z prawa do odmowy składania wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na zadawane pytania. Na pierwszej rozprawie (k. 897 - 899) W. B. (1) nie przyznał się do zarzuconych mu czynów i opisał nieprawidłowości w zachowaniu policjantów i Prokuratora w trakcie jego pierwszych przesłuchań nie odniósł się jednak do zarzuconych mu czynów. Na kolejne rozprawie (k. 907 - 910) odnosząc się do wcześniej złożonych wyjaśnień, które zostały odczytane wskazał, iż wszystkie wyjaśnienia poza ostatnimi to bzdury, które kazali mu mówić policjanci, że po przewiezieniu z T. do D. próbował powiedzieć prawdę, ale policjanci grozili mu że go zamkną, że podczas konfrontacji kłamał i nie mógł współpodejrzany patrzeć w oczy. Końcowo wskazał, iż na jego sprawie policjanci próbowali osiągnąć awanse.

Wyjaśnienia W. B. (1) odnośnie niepopełnienia zarzuconych mu czynów zasługują na uznanie ich za wiarygodne. W sprawie tej jedynym dowodem popełnienia czynów zarzuconych oskarżonym są bowiem wyjaśnienia W. B. (1) z których wycofał się już na etapie postępowania przygotowawczego oraz podnoszone przez oskarżyciela publicznego fakty zgłoszenia przez TC D. wniosku o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody i przyjęcie przez pracownika tej firmy opon zabezpieczonych przez policjantów u C. W. (1) - jednakże trudno uznać by takie zachowania przedstawicieli TC D. mogło być uznane za dowód popełnienia przestępstwa. Odnośnie czynu polegającego na działaniu przez W. G., S. K. oraz W. B. wspólnie w celu dokonania kradzieży opon w styczniu i lutym 2011r. stwierdzić należy, iż w dokumentacji przedstawionej przez TC na potrzeby tej sprawy brak jest jakichkolwiek informacji o brakach w stanie opon na zakładzie, co w sytuacji gdyby takie kradzieże miały miejsce musiałyby być stwierdzone. Na niestwierdzenie jakichkolwiek braków, manka w 2011r. wskazują nie tylko S. K. i W. G., ale także przecież oczyszczony z zarzutów już na etapie postępowania przygotowawczego K. K. (1) oraz przede wszystkim wskazany przez TC D. (k.605) jako kompetentny do udzielenia wszelkich informacji J. C.. Świadek ten słuchany trzykrotnie w tym postępowaniu szeroko opisał proces produkcji i przekazywania opon, jak i mechanizmy kontroli przy ich przekazywaniu na poszczególnych etapach od produkcji do zbycia z zakładu. J. C. wskazał stanowczo, iż w 2011r. w TC D. żadnych braków nie stwierdzono, zaś system kontroli jest tak dokładny, iż nawet przy wyprodukowaniu opony o niewłaściwych parametrach i jej przewiezieniu do magazynów w T. pracownicy po kodzie kreskowym byliby w stanie ją ustalić i odnaleźć. Nadto przy każdym postoju związanym np. ze świętami przeprowadzane są remanenty i każda kradzież opon byłaby zauważona. Także inni pracownicy TC D. - J. S., D. W. potwierdzili przedstawiony przez J. C. mechanizm kontroli. Nadto J. S. wyraźnie zaznaczył, iż o rzekomych kradzieżach dowiedział się nie z systemu tylko od policjantów, także ten świadek przyznał, że w trakcie remanentu na magazynach liczona jest każda opona - tak więc nie ma możliwości niewykrycia ewentualnych braków. Także D. W. wskazała, że w sytuacji stwierdzenia w magazynach w T. nieprawidłowości w ilości opon w stosunku do tego co miało zostać wysłane z D. rozbieżności są na bieżąco wyjaśniane. Tak więc wbrew twierdzeniom rady prawnej D. I. (k. 599) nie ma możliwości wywiezienia opon z terenu fabryki poza dokumentami zdania produkcji, gdyż byłoby to sprzeczne z mechanizmem przekazywania opon i kontroli tego przekazywania na który wskazują wszyscy słuchani w sprawie pracownicy TC D., ze szczególnym uwzględnieniem J. C., którego przecież radca prawny D. I. wskazał, jako osobę kompetentną do udzielania odpowiedzi na pytania stron postępowania. Skoro więc brak jest jakichkolwiek braków stwierdzonych w 2011r. w TC D. nie można mówić o kradzieży z włamaniem co najmniej 180 opon w styczniu i lutym 2011r.

Odnosząc się do wyjaśnień W. B. (1) w których wskazuje on na nielegalne zachowanie przedstawicieli Policji i Prokuratury stwierdzić należy, iż okoliczności te są przedmiotem odrębnego postępowania prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w Rzeszowie (k. 914, 944), wskazać jednak należy także na inne nieprawidłowości występujące w postępowaniu przygotowawczym. Otóż prowadzący postępowanie przygotowawcze lansował jedynie jedną wersję zdarzenia mimo występowania dowodów ją dezawuuujących, zaś w żaden sposób nie próbował zweryfikować możliwości wejścia przez W. B. (1) w posiadanie opon sprzedanych C. W. (1) w inny sposób niż kradzież z TC D.. Przecież skoro pracownicy TC D. nie wskazują na wystąpienie braków, a firma ta nie ma tą okoliczność też żadnych dokumentów, to w postępowaniu przygotowawczym można było sprawdzić chociażby czy w tym samym okresie czasu jakiś hurtownik, czy też inny pośrednik w handlu oponami produkowanym przez TC D. nie zgłaszał kradzieży około 180 opon. Nadto w sposób zupełnie niezrozumiały dla Sądu dokonano umorzenia postępowania w stosunku do K. K. (1) (k. 663) podając jednocześnie w uzasadnieniu jako podstawę rozstrzygnięcia nieznajdującą oparcia w materiale dowodowym okoliczność. Przecież nieprawdą jest, iż W. B. (1) tylko lakonicznie stwierdził, iż K. K. (1) dokonał raz zaniżenia ilości opon w dokumentach, gdyż w każdych składanych wyjaśnieniach (k. 52, 65 - 66, 72v, 80, 215) obciążających pozostałych oskarżonych W. B. (1) pomawiał także za każdym razem, a więc pięciokrotnie o popełnienie przestępstwa także K. K. (1) wskazując, iż o wszystkim wiedział, że zaniżył ilość opon w dokumentach (stanowczo W. B. wskazuje na to podczas przesłuchań k. 66 i 72v) wreszcie, że o sposobie nieprawidłowego plombowania auta wie od K. K. (k. 215). Przecież w takiej sytuacji prowadzący postępowanie nie może twierdzić, o jednostkowym, incydentalnym obciążeniu jednego ze współpodejrzanych, w sytuacji gdy materiał obciążający pozostałych podejrzanych jest tożsamy, a więc wynikający jedynie z wyjaśnień W. B. (1). W tej sytuacji umorzenie postępowania tylko co do jednego podejrzanego musi budzić poważne wątpliwości co do prawidłowości takiego orzeczenia. Bo skoro umorzenie miałoby wynikać wbrew uzasadnieniu ze stwierdzenia braku wiarygodności wyjaśnień W. B. (1) w których pomawia współoskarżonych, to należało umorzyć postępowanie przygotowawcze wobec wszystkich współpodejrzanych, a nie tylko jednego (tym bardziej, iż niewiadomo według jakiego klucza umorzono postępowanie wobec K. K., bo jak wyżej wskazano podstawa wskazana w uzasadnieniu nie znajduje oparcia w aktach sprawy).

W ocenie Sądu dowodem popełnienia przestępstwa przez oskarżonych nie może być protokół przyjęcia przez TC D. opon od K. w T. (k. 167), gdyż jak wynika z zeznań pracowników TC D. o rzekomych kradzieżach dowiedzieli się nie z systemu lecz od policjantów i w tej sytuacji nie dziwi sytuacja, iż pracownik firmy przyjmuje 167 opon w zaufaniu do ustaleń policjantów w sytuacji gdy TC D. dziennie produkuje 40 000 opon, a więc proces weryfikacji informacji musi być czasochłonny.

Reasumując wyjaśnienia W. B. (1) pomawiające współoskarżonych są niewiarygodne, gdyż są sprzeczne z wyjaśnieniami współoskarżonych, a także wyjaśnieniami i zeznaniami K. K. (1), zeznaniami innych pracowników TC w D. słuchanych w tej sprawie. Nadto brak jest jakiegokolwiek dowodu potwierdzającego stwierdzenie niedoboru w ilości opon w 2011r. w TC D. co bez wątplenia musiałyby mieć miejsce przy kradzieży co najmniej 180 sztuk.

Odnosnie czynu z dnia 29.03.2011r. stwierdzić należy, iż wyjaśnienia W. B. (1) znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach S. K. (1), depozycjach K. K. (1), jak też pracowników ochrony słuchanych w tej sprawie. Brak więc jest podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.

Oskarżony S. K. (1) słuchany wielokrotnie w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym nie przyznał się do popełnienia czynów zarzuconych mu w akcie oskarżenia. Podczas pierwszego przesłuchania wyjaśnił (k. 72), iż nigdy nie zaniżył ilości opon, nie ładował więcej opon niż było w papierach, W. B. zna od 4 lat, nie brał od niego pieniędzy, opisał przebieg załadunku auta, gdzie po przeliczeniu opon w paletach i ich załadunku plombował auto, zaś na bramie pracownicy ochrony mogli dokonać wrywkowego sprawdzenia zawartości auta, przyznał, iż zna (...) ale nie ma z nim układu, jak również wyjaśnił, że bez jego wiedzy kierowca mógłby do auta zapakować 3 - 4 opony, ale nie 100 opon. W trakcie tego przesłuchania doszło do konfrontacji z pomawiającym go W. S. K. podtrzymał swoje wyjaśnienia. W trakcie kolejnego przesłuchania (k. 75) wyjaśnił, iż W. B. (1) kłamie, dokumenty wypisywał zgodnie z prawdą, nic nie wie, by jego współpracownik K. K. (1) wypisywał nieprawdziwe dokumenty,

nigdy nie kwestionowano wystawionych przez niego dokumentów, z magazynów w T. nikt nie zgłaszał kradzieży opon w trakcie transportu, czasami zdarza się, iż brakuje 2 - 3 opon, ale tym obciąża się kierowców. W trakcie kolejnego przesłuchania (k. 372) S. K. podtrzymał wcześniej złożone wyjaśnienia. Podczas czwartego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym (k. 544 - 455) udzielając odpowiedzi także na pytania obrońców wyjaśnił, iż nie zaniżał liczby opon, w dniu 29.03.2011r. W. B. zabrał mu plombę i uciekł z 8 paletami, szczegółowo opisał przebieg zdarzenia w dniu 29.03.2011r. podkreślając, iż po przeliczeniu z oponami dowiezionymi przez K. K. liczba opon się zgadzała, opisał też mechanizm ewidencjonowania i liczenia opon przy ich wydawaniu z magazynów. Także na rozprawie (k. 895 - 896) S. K. (1) podtrzymał wcześniej złożone wyjaśnienia, kwestionując swoje sprawstwo. Wskazał, iż na auto wchodzi 10 palet i jego obowiązkiem jest by kierowcy nie brali mniej palet, bo to jest niekorzystne ekonomicznie dla jego pracodawcy. Opisując sposób ewidencjonowania opon podkreślił, iż są one przy przekazywaniu z produkcji automatycznie, komputerowo liczone i każda kradzież więcej niż 1- 2 opon byłaby zauważona w ciągu doby. Dwa razy w roku G. sprawdza tonaż surowca przeznaczonego do produkcji z uzyskanymi produktami, zaś co roku przeprowadzany jest remanent i brak jakichkolwiek opon musiałby być stwierdzony. Tymczasem za 2011r. nie stwierdzono w TC w D. żadnych braków ani kradzieży. W ciągu doby zakład produkuje ponad 40 000 opon. Odnośnie połączeń telefonicznych S. K. przyznał, iż dzwoni do kierowców w celu usprawnienia załadunku, a oni do niego, bo kierowcy otrzymują wynagrodzenie od kursu i zależy, im by jak najszybciej być załadowanym, by wykonać jak najwięcej kursów, a nie stać w kolejce do załadunku.

Wyjaśnienia S. K. (1) zasługują na uznanie ich za wiarygodne. W trakcie całego postępowania w sposób stanowczy i konsekwentny zaprzeczał pomówieniom W. B. (1). Jego wyjaśnienia są zgodne z wyjaśnieniami W. G. (1), wyjaśnieniami i zeznaniami K. K. (1), zeznaniami J. C., J. S., D. W., W. W., M. W., M. C., K. K. (3). Odnośnie sposobu i przyczyn częstego komunikowania się telefonicznie magazynierów z kierowcami jego wyjaśnienia są zgodne z depozycjami K. K. (1) oraz kierowców G. K., M. K.. Brak jest jakiegokolwiek wiarygodnego dowodu potwierdzającego zaniżenie ilości opon w dokumentach w stosunku do ich ilości w samochodzie W. B., czy też usiłowania kradzieży z włamaniem opon w dniu 29.03.2011r.

Oskarżony W. G. (1) słuchany również wielokrotnie w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym nie przyznał się do popełnienia czynu zarzuconego mu w akcie oskarżenia. Podczas pierwszego przesłuchania (k. 80) wyjaśnił, iż zna W. B., ten go "wrabia", trzy tygodnie wcześniej W. B. uciekł z kontroli, kierownik wezwał go wtedy do kontroli, kierowca bez wiedzy magazyniera nie może zabrać 100 opon. Zaprzeczył by wziął pieniądze od W. B. i wskazał, że ten mu groził. W trakcie konfrontacji z W. B. podtrzymał swoje wyjaśnienia. W trakcie drugiego przesłuchania (k. 83) W. G. wyjaśnił, iż W. B. go "wrabia", groził mu, w dniu 29.03.2011r. nie poddał się kontroli, z tego zdarzenia K. K. (3) sporządził notatkę. W trakcie kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym (k. 481) W. G. (1) ponownie zaprzeczył swemu sprawstwu przyznał, iż z W. B. rozmawiał telefonicznie bo umawiał go do lekarza, nadto obaj mają takie same samochody i wymieniali się doświadczeniami. Zaprzeczył by rozmawiali telefonicznie o pracy. Na rozprawie (k. 896 - 897) podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia zaprzeczając by brał pieniądze od kierowców, potwierdził, że w 2011r. u magazynierów żadnych braków nie stwierdzono oraz wskazał, że bez dokumentacji z TC żadnych opon wywieźć nie można, a jeśli by się tak stało to stwierdzono by braki.

Wyjaśnienia W. G. (1) zasługują na uznanie ich za wiarygodne. W trakcie postępowania w sposób stanowczy i konsekwentny zaprzeczał pomówieniom W. B. (1). Jego wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach S. K. (1), wyjaśnieniach i zeznaniach K. K. (1), zeznaniach J. C., J. S., D. W.. Brak jest jakiegokolwiek wiarygodnego dowodu potwierdzającego, iż umożliwiał wywożenie opon z TC w D. w styczniu i lutym 2011r. w ilości większej niż wynikało to z dokumentów. Nie sposób uznać by oskarżonego obciążała analiza kryminalna połączeń skoro wskazał on w jakich celach kontaktował się ze współoskarżonymi, a ci te okoliczności potwierdzili.

Wyjaśnienia i zeznania K. K. (1) uznać należy za wiarygodne. Tak też musiał je ocenić Prokurator, skoro K. K. jako jedyny został już na etapie postępowania przygotowawczego oczyszczony z zarzutów. Jego Depozycje potwierdzają prawdziwość wyjaśnień W. G., S. K. oraz dezawuuują wyjaśnienia W. B. w których pomawia on współoskarżonych.

Depozycje K. K. znajdują także potwierdzenie w zeznaniach J. C., J. S., D. W. oraz kierowców G. K., M. K., jak i pracowników ochrony co do przebiegu zdarzenia z dnia 29.03.2011r.

Wyjaśnienia i zeznania C. W. (1) nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia w tej sprawie, gdyż nie był on świadkiem ani też uczestnikiem żadnego ze zdarzeń zarzuconych oskarżonym. Świadek ten potwierdził fakt dwukrotnego zakupu opon pochodzących z kradzieży od W. B. przy czym nie wiedział w jakich okolicznościach W. B. wszedł w ich posiadanie. W tym miejscu wyrazić należy żal, iż w postępowaniu przygotowawczym organy ścigania przyjęły za możliwą tylko jedną wersję zdarzenia i nie próbowały weryfikować np. dlaczego skoro tylko dwa razy doszło do transakcji pomiędzy W. B. a C. W. tak często panowie ci kontaktowali się przez telefon - co wynika z analizy kryminalnej.

Zeznania J. C., D. W., J. S. pracowników TC D. nie budzą żadnych wątpliwości co do ich prawdziwości. Zeznania tych świadków wzajemnie się uzupełniają, są zgodne także z wyjaśnieniami W. G., S. K. oraz wyjaśnieniami i zeznaniami K. K..

Brak jest także podstaw do kwestionowania prawdziwości zeznań G. K., M. K. - kierowców wożących opony z D. do T.. W swoich zeznaniach potwierdzają oni okoliczności podnoszone przez W. G., S. K., K. K..

Wiarygodne są także zeznania pracowników ochrony co do przebiegu zdarzenia w dniu 29.03.2011r. K. K. (3), M. C., W. W., M. W.. Ich zeznania uzupełniają się nie są sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonych i K. K. w tym zakresie, jak i dokumentacją ze zdarzenia przedłożoną administracji TC D.. Niewiarygodne są jedynie zeznania M. W. z postępowania przygotowawczego z których wycofał się na rozprawie (k. 976 - 978) wskazując, iż prawdą jest to co pamięta ze zdarzenia na rozprawie, bo jest to zgodne z notatką dowódcy.

Dokumenty i protokoły znajdujące się w aktach sprawy nie budzą żadnej wątpliwości ani co do formy, ani co do treści. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ich autentyczności ani rzetelności. Z żadnych dokumentów złożonych przez TC D. nie wynika, by w 2011r. poniosła szkodę w związku z zachowaniem oskarżonych. Brak jest nawet stwierdzenia nieprawidłowości w wykazie odbiorów za dzień 29.03.2011r. odnośnie kierowcy W. B. (k. 289 - 292). Żadnych wątpliwości co do rzetelności nie budzi analiza kryminalna. Walorem wiarygodnego dowodu obdarzył Sąd opinię sądowno - psychiatryczną albowiem jest ona jasna, pełna i nie zawierają wewnętrznych sprzeczności. Żadna strona nie kwestionowała zawartych w niej wniosków.

Sąd zważył co następuje.

Brak jest danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa zarzuconego W. G. (1) w akcie oskarżenia, oraz W. B. (1) i S. K. (1) w punkcie I aktu oskarżenia. Natomiast czyn zarzucony W. B. (1) i S. K. (1) w punkcie II aktu oskarżenia nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Odnosząc się do punktu pierwszego dyspozytywnej części wyroku przypomnieć należy, iż Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18.09.1995r. sygn. akt III KRN 88/95 (OSNKW 1995/11 - 12/77) wskazał, iż „ułomność dowodów obciążających nie można stawiać na równi z ułomnością dowodów odciążających. Ze względu na to, że warunkiem sine qua non skazania oskarżonego jest udowodnienie popełnienia przezeń czynu przestępnego, sprzeczności w sferze dowodów odciążających nigdy nie są „równoważne” ze sprzecznościami w sferze dowodów obciążających. Jeśli te ostatnie są „wewnętrznie sprzeczne” to zasadnicze i samoistne znaczenie ma to, czy in concreto zakres i charakter tych sprzeczności nie wyłącza w ogóle możliwości uznania owych dowodów za podstawę skazania”. Przenosząc te rozważania Sądu Najwyższego na realia przedmiotowej sprawy podkreślić należy, iż W. G. (1), S. K. (1), W. B. (1) nie można skazać w oparciu o niewiarygodne wyjaśnienia W. B. (1) w których obciąża siebie i pomawia współoskarżonych, z których się następnie wycofał, a które nie znajdują potwierdzenia w jakimkolwiek innym dowodzie przeprowadzonym w tej sprawie. Zresztą kierując się tylko logiką i doświadczeniem życiowym stwierdzić należy, iż E. będący podwykonawcą na terenie TC D. nie pozwoliliby sobie na dalsze zatrudnianie pracownika, który naraziłby na jakiegokolwiek straty głównego kontrahenta, a więc TC D.. Tymczasem E. także po zdarzeniach opisanych w akcie oskarżenia nadal zatrudniał S. K. (1), a nawet wyróżnił go za najlepsze wyniki i wzorowe kierowanie podległym

zespołem (k. 1017). Okoliczność ta również potwierdza, iż wbrew twierdzeniom oskarżyciela publicznego żadnych kradzieży na terenie TC D. w 2011r. nie było.

Odnosnie punktu drugiego dyspozytywnej części wyroku stwierdzić należy, że w żaden sposób nie można przyjąć by 29.03.2011r. W. B. (1) i S. K. (1) usiłowali popełnić przestępstwo kradzieży z włamaniem. Trudno za usiłowanie kradzieży uznać zachowanie polegające na odjechaniu z magazynu z mniejszą ilością opon niż powinna być załadowana. Usiłowaniem kradzieży nie jest także próba doładowania brakujących opon. Wreszcie brak jest jakichkolwiek podstaw by uznać, że oskarżeni usiłowali w dniu 29.03.2011r. przywłaszczyć sobie jakiegokolwiek mienie należące do TC D.. Tak więc nie można stwierdzić by W. B. (1) i S. K. (1) zrealizowali znamiona podmiotowe i przedmiotowe typu czynu z art. 279§1kk, czy też tylko usiłowali je zrealizować.

TC D. zwrócono dokumenty znajdujące się w żółtym segregatorze, gdyż ich przetrzymywanie po zakończeniu postępowania jest zbędne.

Na rzecz oskarżonych orzeczono zwrot kosztów zastępstwa procesowego przy czym dla W. G. (1) i S. K. (1) zgodnie ze stawkami za obronę z urzędu, zaś dla W. B. (1) zgodnie z przedłożonym spisem kosztów.

Ponieważ sprawa zakończyła się uniewinnieniem a akt oskarżenia złożył oskarżyciel publiczny koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.